

מסורת הש"ס

אֶלֶּלִי יֵאָמֶר (צ) וְשֵׁם (ב) נְסוּחֵה
 וְנִמְחַזֵּק (א) לְעֵלֵי טו
 וּמִלֵּתָם. מִכֵּן מִלֵּתָם (ג) עֵי תִּי
 יִקְרָא נִדְבָה פֶּרֶשׁ ד' הִיא,
 עֵי צִי יִרְשֵׁה יִרְשֵׁה פִּיהָ הִיא,
 וְעֵי תִי יִקְרָא חֻבְרָה פֶּרֶשׁ
 הִיא (ד). יִנְיֹחֵם מִן שֵׁם טו
 וְשֵׁם לְחֵמָה וְהִסְמַר כִּי יִסְדֵּה
 וְהִסְמַקְלֵה וְכִי (א) עֵי מִן לִקְמֵן
 וְכִי לִקְמֵן (ב) יִנְיֹחֵם מִן
 מִן קֵא: וְכִי וְכִי מִן יִרְשֵׁה
 וְכִי פִּיהָ הִיא, סִימָה פִּיהָ הִיא,
 וְכִי פִּיהָ הִיא (א). יִנְיֹחֵם
 מִן מִמּוֹת (א) טו וְכִי הִיא
 לִקְמֵן טו, (ב) לִקְמֵן כִּי:
 לִקְמֵן טו, (ב) עֵי לִקְמֵן יֵאָמֶר
 בְּחֵדָה (א) רֵעִי

הגהות הב"ח

(ח) גמ' והאמר רב יהודה אמר
בב השומט נרין: (צ) שם מניח
נגנן לקבלה: (א) רש"י ד"ה
טעמא וכו' קדשים הוא
בהטאתא וכאשם להכי אימקס:
(ד) ד"ה נא לעבודה וכו' ככלי
הוא וכשרה וכו' אי בעי ככלי:
ד"ה לקומן וכו' צימן
סד"א דהאילי כ"ל והסד"א:

שינויי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

מִסֵּם מוֹחֵר יִקְבְּלוּ. כְּלוּמָד מִדֶּם
וְנִשְׁאָר דֶּם וְהוֹסֵף אוֹתוֹ עַל הַפֶּה
קֹסֵב. קֹסֵב וְמוֹסִיפִין אוֹתוֹ עַל
דְּרוֹשִׁין וְדוֹרֵשִׁין אוֹתוֹ דֶּם מִהֶפֶךְ כּו'.
אִם קָבַל דֶּם וְהוֹסֵף בְּכָל וְנִשְׁפָּךְ
מִן הַכֵּל וְאֶפְסָה כְּשֶׁר כִּי הַכֵּל
יִקְדָּשׁ כְּבֹר. (ר"מ יומא מ"ג.) נִדְרֵין

מוסיפין ודורשין. כלומר דבר שמסורת בידנו הלכה למשה מסיני ומתביה זו ולהוסיף בשנייה כדי להכתוב קרא הכי. הא לא קשיא, אלא בבכור

בחטאת [ד] בשאר קרבנות כ

וּלְרֵבִי שִׁמְעוֹן דָּלָה צֵעִי קִידוּשׁ קוֹמֶךָ. כְּדֹאמֵר בְּהַקְוֹמֶךָ רַבֵּי (מַנְחוֹם)
 קֶדֶף טו. שָׁלַח כְּבִלֵי שֶׁמֶת פְּפוּלֵה וְרֵבִי שִׁמְעוֹן מַכְשִׁיר: וְלִמָּד נִמִּי
 ר"ש צֵעִי קִידוּשׁ קוֹמֶךָ. דְּלִיכָא אֲמוּרָאֵי דְּפִלְגִי הֵסֶם בְּמִילְתֵּיהּ דְּר"ש
 וְלִיכָא לִמָּד הֵסֶם מוֹדִים בְּקוֹמֶךָ שִׁטְעוֹן קִידוּשׁ וְכִי קֹאמֵר ר"ש הֵסֶם
 בְּהִקְטֵרָה קֹאמֵר אֵס נִטְלוּ מִתּוֹךְ כָּלִי
 שֶׁמֶת לֹאֲמַר שֶׁקִּדְּשׁוּ הֶקְטִירוּ בִּירוֹ:
 בְּצִמְצוּמָאֵל אֲכָשׁוּרִי מַכְשֶׁר. לְקֹדֶשׁ דָּלָה
 עֲדִיף קִידוּשׁ הַקּוֹמֶךָ מִקְבָּלַת הַסֵּם
 דִּמַּכְשֶׁר לֵה רֵבִי שִׁמְעוֹן בְּצִמְצוּמָאֵל: אִי
 לְקַמְלֵיָה גּוֹפֵה. שֶׁתֵּהָא צִימִין לִרְ"ש
 לֵאל נִפְקָא לֵיהּ טו מוֹקֵמָה הֵכָהן דֵּהָ
 אֲחִמְרִי לַעֲיִל [אָה] דְּצִינִין לְרֵבִי שִׁמְעוֹן
 אֲכָכֶּה מִדְּר' יִהְיֶה נִפְקָא: מֵאִי
 טַעמָאֵל דְּר' שִׁמְעוֹן. דִּמַּכְשֶׁר הִקְטֵרָה
 קוֹמֶךָ שָׁלַח כְּבִלֵי אֵס הֵעֵלן לִנְמוּצָה
 צִירוֹ אֲמַר קֶרָא בְּמִנְחָה קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים
 הוּא לֵהִי אִיתְקַשׁ מִמֶּנָּה לְחִטָּת
 וְשֹׁאֵס לֹמֵר לֵךְ בָּא לְעוֹבְדָה צִיר
 עוֹבְדָה צִימִין כְּחִטָּת שְׂרִיקַת דִּמָּה
 צִימִין בְּחֵמָה אֲכָכֶה וְלֵא וְכִי וְצִיכָא
 לְרֵבִי דְּכַתִּיב אֲכָכֶה וְכִיֵּהוּ: בָּא
 לְעוֹבְדָה כְּבִלֵי עוֹבְדָה בְּצִמְצוּמָאֵל לֹאֲשֵׁם.

שוריקה: כלי (ה) והוא כשרה בשמאל
לר"ש כדאמר לעיל זרק בשמאל פסול
וור' שמעון מכשיר אלמא אי צעי ציד
ועבד אי כלי עבד וממילא נפקא
קמליה בימין דהא עבודת יד היא
ולא עבודת כלי: (קומץ) **דמנחת
חוטא**. שבתא קמלתו בימין (ה):
יהוהאיל וא"ר שמעון. בפ"ק דמנחות
(דף 1.) צדין הוא שבתא מנחת חוטא
טעונה שמן ולבונה שלא יהא חוטא
נגשר ומפני מה לא הטעיה שלא יהא
קריבנו מהדר קד"א קמילת שמאל
מתחכשר זה קמ"ל יד דרצא. כולה
שמעת' במנחות: **בתני' נשפך
על הרצפה**. מלואר ריהמה שלא
ינתקל בשל: **גמ' מהפר יצבלנו**.
שאתם נפלי מן המלואר על הרצפה
ואספפו פסול שהרי לא נתקבל מהפר ח.
דאי ק"ד דהאי מ"ס דכתיבא במדס

דס מהפר יקבלנו דא
בדכתיב מדס ואפיר
רב (ה) השוחט א צרי
של פר שנאמר: ואת כל
הפר דס מהפר יקבלנו
ודורשין גופא אמר רבי
צריך שיקבל את כל
ואת כל דס הפר יש
אם אינו ענין לשיירי
דס תניהו ענין
יהודה אמר שמואל
סכין למעלה שנאמר
ולא מדס הפר ודבר
מקנח ליה אמר אביי
כפורי זהב אמר
ירמיה בר אבא

וְדַרְשֵׁינָן לִיה דְּכַדְמִיב דְּמִשְׁמַע מִקָּאָה דִּהֲס יִקְבֵּל וְהִסְרֵה רַב כּוּי:
וְגוֹרֵעִין. אֹת מַתִּיבָה וְו וּמוֹסְפִין אֹתָהּ עַל חֲצִירָהּ וְדוֹרֵסִים יא כ"ט
בְּסֻדָּר יוֹמָא: **בְּשִׁפְתָּהּ** שִׁירִים כָּפִי. וְלֹא בְּקֻבְלָהּ: דִּהָא לִיּוֹמָה לְבִלְוִיָּה
דִּס. שְׂכַר יִתָּן מִמֶּנּוּ עַל הַקְּרֻת: סִינִי לְמַעְלָה. שְׁלֹא יִפּוֹל דִּס
עַל הַמּוֹרֵק: וְדִבֵּר אַחֵר. סִינִי: **בְּשִׁפְּס** מוֹרֵק. וְלֹא לְתוֹכָן יא:
נִסְפּוּרֵי וְס. קָרִי לְמוֹרֵקִין בְּסֻדָּר עוֹרָה עַל שֵׁס קִינוֹת דְּלֵאמָר בְּמִסְכַּת
חֻלִּין (דף טז.) אִי אִיכָה בְּלִיתָא דְּפִרְסָא לְמַכְפְּרִיה אִי וְעֵבִי לְכַפּוּרֵי
יְדִידָה בְּהֹאֵה גִבְרָא גְבִי יִרְוִן קִיסָר (בִּשְׁתֵּין דף טז.): **אִרְי** שִׁינ
וְרִדְדִין

דלגלג כתיב זה אצבע ולא פליג ר' שמעון ואע"ד דדרש"י מין מהיר בדיקש אלה למאן דלמך אין חוזר ומלמד בדיקש אמאי לא פליג בדיקש שמעון דכחונה בעיא אצבע היינו כמאן דלמך חוזר ומלמד בדיקש דלמלימך מין בדיקש דזאת התורה כחטאת דסבר דזריקה מהוא הוי כמאן דלמך אין חוזר ומלמד בדיקשא ומינה פסק קמא דחור משני תרוייבו ומינה אפשר דהכא מדור כולי עלמא דחוזר ומלמד בדיקש בדיקש [דדרש"י] * כל לעובדה ציד עובדה צימין כחטאת והיינו היק ויהייר זריקה דלא כתיב אצבע אלא כחונה ופסולה ולא פליג ר' ז' אצבע בדיקשא דלמך בדיקש וקח וגם אמרו דתנא קמא סבר מ קרבנות מהדיקשא דזאת התורה א"כ מאי פריך מר"ה [ד] שמעון וגרמ ללאו משום אצבע נדרש לפני וברייתא דתני בדיקש וקח לדברי וקח הכהן מן הדם וסביר דתני הכונה לא בעיא אצבע וכן משמע מהיר ומשני ימין כד נקבה ואינצית אימא כר' שמעון דלמך כחונה כר' נקבה ולרבנן דכתיב זהו [ד] זריקה בשאל קרבנות כר' נקבה

גורעין ומוסיפין דורשין. לא שייך למיפסך סבינה חריפה אפסקא
תאמר חיפוק לי מדממעטנין דם סבין כל שכן שעל הרף
אי לא עטמא דגורעין ומוסיפין דורשין הוה אמיתא דדמם הפר ולא
בשפת מורק. [פישט"ן] בוחן ולא שיפול [לחורפ"ן] נב
הואה דפרה אמרינן גמר לאהוט מקנה ידיו בגופה
לסבין בגופה של פרה לפי שאו היה הסבין מלא נימין ולא היה
שצלמא ידו מקנה לה בגופה של פרה אלא אכזבו במאי

שהדין כן ויש לו רמז מן התורה, אע"פ שאין מקום המזון מסורה ביינו, אנו רשאים לגזור ש ת המוקרא על דרך הדין המסור ביינו כדי לעמוד על מקום המזון מן ההורה. וכי תימא אם איתא לראו מיעקב קל אחינן מעקריה לקרא מפסטיח לגמרי, דהא קרימא לן אין מקרא יוצא מדי פשוטו ולתו יבמין בלחוד, הלכך אצטריך אר כנסתיה לנשרי כר. (ע' תמ"ג ז"צ ק"ל):

ס: שְׂמַאל כִּדָאמר' עושה ר"ש ביה^(ב) שְׂמַאל כְּאַסם במ'. וא"ת כיון דילפינן וכו' (תוס' ח"י. מ"כ) : בא"ר ותו דר"ש הו'

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כה.

ואת־שמועון פליג במליקה א״כ מחגי' דפרק חטאת העוף (לקמן ברחוקי) והא על כרזי שמועון^[א] וזהו על כרזי
דמלך בשמאל כו' לא אחיא כרזי שמועון^[ב] ואחיהו מוטמה בגדים אצתי

הצליעה ומפרס טעמא ^א משום דל
שפסולו בקדש אינו מטמא גנדים
אזית הצליעה ומפרס בגמרא דכיון
דקא חשיבה מתרת את האיסור פי'
שאם עלה לא יכר והיינו כרבי שמעון
דלרבי יהודה נשחטה צלילה תרד
דממעט לה מזהאת היא העולה
שפירקין ^ו וי"ל דההוא תנא סבר לה
כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא אי
נמי אפי' רבי יהודה מודה בעופות
דלא יכרו משום לילה דכיון ^ז דהוא
פסול בקדש דלא חשיב עשה
מיעוטי אלא בצהמה ופי' דרבי
מונח מקדש ^ח ^ט ^י ^{יא} ^{יב} ^{יג} ^{יד} ^{טו} ^{טז} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל ^{לא} ^{לב} ^{לג} ^{לד} ^{לה} ^{לו} ^{לז} ^{לח} ^{לט} ^ל
מפקי רבי
עקיבא ורבי יוסי הגלילי מעולה
וכבשים דמונח מקדש את הראוי לו
ומנן דדרש מנכשם פוסל הרבה
בעוף יותר מנכמה וי"ל דרבי יהודה
סבר כמאן דדרש מעולה ולא
הכבשים ^א או משאר דרשות דהא
ורבינו שמואל מיישר גירסת הספרים
ומפרש והרי זריקה דלא כתיב אלא
כהונה ותנן זרק בשמאל פסל ולא
פליג רבי שמעון דמכיון ^ב דתנן כל
הזנחים שקיבל בשמאל פסל כל שכן
זריקה שהיא עיקר כעלה ולא פליג
רבי שמעון כי אם כפר קטלה ואי
הוה פליג אזריקה הוה ליה לאשמעין
כח דהיתירא למכשיר ר' שמעון
זזריקה וכ"ש בקבלה וז"ע אי
מאי לפרש הכי לשון ותנן זרק
בשמאל פסל והא ^ג דאמר' בפרק
כל הפסולין ^ד ^ה ^ו ^ז ^ח ^ט ^י ^{יא} ^{יב} ^{יג} ^{יד} ^{טו} ^{טז} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל ^{לא} ^{לב} ^{לג} ^{לד} ^{לה} ^{לו} ^{לז} ^{לח} ^{לט} ^ל
בימין ותנן בשמאל יחזור ^א לימין והיינו
הוא פליג אזריקה דכתיב ימין לא משום
הולכה ^ב מפני מה הלא כתיב דלא
אכזב ואמאי פסל ותו דרבי שמעון

והיה ליה פלגוי ויהכשיר משום דעבודה שאפשר לנטלה הוא (א)
ושמא לכחמילא קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אבל
בשמאל זרק בשמאל כשר א"נ משום הולכה נמי קאמר ללכתחילה
לחזור לימין אבל בדיעבד כשר א"נ (ב) מיירי בחטאת למודה ר' שמעון
דבעי ימין זריקה וא"כ ויטין לילפין אכזב דחטאת בגזירה שוה
מחמאכזב דמזרע דהוא בימין הכי ילפין ימין בשאר קרינות מחטאת
בזהיקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא בריש אחיה מקומן
(לקמן דף ג.) אי דבר הלמד מגזירה שוה חזר ומלמד בזהיקש או לא
וגוראה מתוך כך דכל שכן דיחא הכא טפי דהכי פריך והרי זריקה
א דחטאת הניחא למאן דלמר דבר הלמד בגזירה שוה חזר ומלמד
ששמעון ורששתא הא דמשני (א) בפר"ק דחולין (דף כג.) סבר לה כרבי
אבל רבי דמכשר בבזרייתא הכא שמאל בזריקה לא כרבי
ילפין ואידך שינויא דמשני בפרק התורה (מנחות דף פא.) כדי נטייה
(דף כג.) לית שינויא דכדי נסבה אבל בסוף דם חטאת (לקמן דף קס.)
יקשא ביון דמזרע חול (ב) דהוא מלמד ראשון ותיקון זה אנו רייכין
חטאת גופיה מגזירה שוה דמזרע ילפין לה ואם תאמר מאי פריך
עון [מח"ק] נמי הוה ליה לתיפרך אמאי פסל שרי בחטאת בעי
א דנדרש לפיו אבל מכהונה לא יליף ואי פסול בזריקה שמאל בשאר
לי דמדרבנן לא הוה בעי לתיפרך דהוה מאי למימר דטעמא דרבנן
שמעון נקטיה וטעמא דרבנן דפסלי שמהל בקבלה חטאת דכתיב
ידק דם חטאת (לקמן דף קס.) ימין ממדבר דר בר משה נפקאי
אכזב מכלל דלרבנן כהונה לא בעיא אכזב ולכן הוצרך לשנוי כדי
משמע ימין ולא כר"ך למילף מאכזב דחטאת. ברו"ך:

[illegible][illegible]

עין משפט
נר מצוה

עמ' א מ"א פ"א מהלכות
פסולי המוקדשין הלכה
כה:
ב מ"י שם הלכה כו:
פ' גדהו מ"י פרק ד מהלכות
מעשה"ק הלכה ח:

מורה אור השלם

1. לא תפאח המצן חילקם
נתינו אתה מאשך קרש קרשים
הוא תפאחא וכו' אבאשם:
- ויקרא ה'
2. ולקח הכהן הקששים מים
הפר והביא אתו אל אהל
מוצה:
3. ויקרא ה'
4. ונתן הכהן מן העל
קפרות מבוח קטרות האשמים
לפני יתרה אשר באה אל מועד
ואת כל דם יתרה ישפר אל
יסוד מזה העלה אשר פתח
אהל מוצה:
5. ויקרא ה'
6. כפורין וזה שלששים כפורין
כסף משנים ארבע מאות
ועשרה פלים אחרים אלה:
זכור א'

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

מדרב יחודה. האי סוגיא אליבא דמ"ד (לקמן דף ג) דבר הלמד בג"ש חוזר ומלמד [בסיקסא], ועל דקאמרי ולא פליג ר"ש [מקסא] אליבא דמ"ד אין חוזר ומלמד דרוזא ליישב אליבא דכ"ע (הרפ"ד): **ב**י קמי' לה בשבאל נמי לתבשר. א"ע דמחטא יליפין להו שציין טעמא דשלא איז קריטו מאדור פערק קנהל (מקסא דף ג) (תו"ח): **ת**ור"ה (בנע' הקודס) והרי זריקה וכו' הוי"ל לשמעין כח

הַיְחַלְתָּ לָנוּ מִלִּיד (כו') [דבר הנגמל בגויה]
וְהָיְתָה דַרְשׁ אֲלֵיכֶם דַּע' (לשון מהר"ם):
וְלִבְנֵינָה כֶּשֶׁר, אַע"ג דַּמְחִינָה דַּחֲטָאֵת
מֵאלֵינוּ יִחְיֶינָה לִימֵינוּ, דַּאֲפִילוּ יִהְיֶה מִשּׁוּם
(טו') (טבל) [קבל] בַּשְּׂמַל פֶּסֶל, וְאִיירִי
ר' אֵי לֹא מִשּׁוּם דִּילִין מִק"ו: